

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

27

1966

ОКТОМВРИ
ЧЕТВЪРТЪК
Брой 129
(2164)
Година XXII
Цена 2 ст.

НАШИЯТ Репортаж

ЕДИН ПРЕДКОНГРЕСЕН ДЕН В МОРАВА

дукция — със 145 000 и в дома на семейство само с двама работоспособни кооператори ще влязат не по-малко от 2000 лева. Това е радващ отчет, който стопля сърцата.

Но нека тръгнем из кооператива. Вече доста цифри са легнали в бележника, но пак не можем да ги избегнем. Ето, на един от малките язовири и днес служителите от ТКЗС вадят риба. При план 11 тона, те вече са отчели 15 и има още да вадят. Десетина души са разстлали мрежата и я прибират, а една лодка кръстосва и лодкари помагат тук-там. Едри, сребристи шарани се мятат пред мрежата. Уловът и днес няма да е лош.

Вървим през къра. С нас е главният агроном Венко Георгиев. Доволен е той от спорната година. И с право — засаждането на още 100 декара ягоди привърши и сега хората окопават 200-декаровата площ на старите насаждения; сеитбата на пшеницата приключи; днес-утре — край и на гроздобера, за дватри дни тази седмица ще бъде извадена и захарното цвекло.

Приятен е разговорът с този млад и инициативен специалист, който знае всичко на пръсти — къде, какво и как се върши. Това е гореното, голямото горене в работата. Само как се радват очите му пред обширните зелени площи с поникнала пшеница! Така беше, когато минавахме край 1200-декаровия блок в Махляското, когато погледите ни плъзнаха към Овчомогилските мери, към Оджаква.

— Хубава сеитба! Добре се обработиха и площите за пролетниците, градинската работа — определя той и втия души четеш и радостта му, и уважението към механизаторите, към хората от кооператива.

— Това е за ново лозе. Тая есен го риголвахме. Триста декара е — подема и бригадирът на бригадата за комплексна механизация Илия Страшилов.

И той е предоволен от работата на механизаторите. Не може и иначе. Има черно на бяло. Техният труд е поставен като пред огледало — надникнеш и го виждаш. На, за тоя блок би ли казал, че е риголован сега — бучка няма. Така е, когато земята е работена с мерак.

В лозята, при резачите от звеното на Цветан Лазаров, заварихме председателя на кооператива Йордан Георгиев. Него през деня само по къра може да го намери човек. Бил е при рибарите, при механизаторите, които вадят цвеклото с комбайни, при берачите в лозята, видял е как се манипулира тютюнът. Така е всеки ден. Затова и има спор, затова и хората му викат Данчо. Така расте доверие.

рието. Така се раждат успехите.

През Баньовица и отсреща се зеленят други обширни площи с пшеница. Някъде по утъпканите и посивели от автомобилните гуми пътища плъзгат червени „Беларуси“ с прегърбени от ремаркетата. Возят захарно цвекло, возят богатия глос на кооператива, самата радост на хората.

За малко спираме и при един от цвеклокомбайните. Механизаторът Пенчо Сотиров и бригадирът Илия Страшилов долеят цигари. Единият ще рече: „Как върви!“, а оня „Предварят ли го от другия блок“. И шеш-нешеш пак те навества мисълта за горенето, за обичта към работата, към професията (снимката).

— Добри, златни ни са механизаторите — говори бригадирът. — От една машина да снемеш кой и да е човек и на която да го наредиш, работи, като там да е израсъл. Приятно е да слушаш все хубави думи, да срещаш радостта на хората. И ти е леко, много леко да вървиш в такъв кооператив.

Денят преваля. Есенната марава слива безкрая на земята и небето, приближава ги и като че сравня възвишенията, падините. Превалата още един хубав ден, в който трудолюбивите моравчани прибиваха още малко към прикътаното за празника.

Илия МОНОВ

ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ ЗА СТУДЕНТСКАТА МЛАДЕЖ

От 1963 година на територията на окръга се открива ярате на още едно висше учебно заведение — Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ във Велико Търново. В неговите аудитории сега учат над 1500 млади хора. А заедно със студентите от Висшия финансово-стопански институт в Свищов общият им брой достигна не малката цифра 2300 души.

Нарасналите изисквания към подготовката на младите специалисти налагат да се повишава все повече ролята на Комсомола и обществените организации във ВУЗ, да се засилва тяхното влияние и отговорността им в цялостната подготовка на студентите, като специалисти и идейно изградени граждани на социалистическата ни родина.

Много са добрите дела и прояви на студентската младеж в окръга. Студентското научно дружество във ВПИ вече провежда интересни научни сесии, посветени на живота и делото на Григорий Цамблак, за резултатите от летните и есенните научни експедиции за Априлското въстание. И в двете висши учебни заведения се развива самостоятелността. Все повече младежи участвуват в бригадите в помощ на селското стопанство и промишлеността. Средно през това лято на обектите в окръга работиха над 400 студенти, чийто труд донесе 7000 лева приходи на вузовските комитети на Комсомола.

Непрестанни са грижите на обществеността за създаване на напълно нормални условия за живот и работа на бъдещите специалисти. В близко бъдеще свищовските студенти ще разполагат с общежитие с 500 легла, а в края на следващата година великотърновските студенти ще се радват на нов седем-етажен учебен корпус с шест големи зали и 16 семинара. С построяването на Младенкия дом във Велико Търново далеч ще се увеличи материалната база, ще се увеличи младежите за репетиции, забави, културен отход и пр.

Много са успехите, с които може да се похвалят нашата студентска младеж. Но на фона на предстоящото чествуване на тридесетгодишния юбилей на ВФСИ в Свищов и на първия випуск на ВПИ във Велико Търново възникват редица въпроси, които трябва да се решат, за да се създадат още по-добри условия за работа. Преди всичко трябва да се помисли и да намери по-правилно решение въпросът за квартирите, а също така и за транспорта. Чести са случаите на закъсняване за учебните занятия, главно поради нередовен превоз. Във Велико Търново все още не е в ред и осветлението на улицата за Института. Тук справедливо може да се отнесе и въпросът за студентска кафе-сладкарница, която едновременно да служи и за клуб, и за място, където да се провеждат интересни вечери на поезията и на другите изкуства. Този въпрос сравнително добре е разрешен в Свищов, като помещението на бившия стол се преустроен в студентски клуб. А във ВПИ сега дори и единственото помещение, където студентите играеха шах, гледаха телевизионни предавания и хората се събираше на репетиции, е превърнат в аудитория. Може да се помисли и да се направи повече за културния им живот. На първо място Българска концертна дирекция би могла да изпрати по-често гостуващи състави и в Свищов.

Друг въпрос, който стои вече за разрешение пред самите комсомолски комитети на двете висши учебни заведения, е организационно-политическото укрепване на дружествата. В светлината на XIII пленум на ЦК на ДКМС за работата на Комсомола във висшите учебни заведения е необходима и по-близка помощ на Окръжния и градските комитети на Комсомола, да се правят повече за повишаване авторитета на комсомолските организации, студентите по-често да се осведомяват по общественно-политическите въпроси.

Необходимо е и по-тесно координиране дейността на административните, партийните и комсомолските ръководства, за да се създадат още по-добри условия за творческа работа и смислен отход на студентската младеж в окръга.

ПЛОДОВЕТЕ НА РАВНИНАТА

ДО ИЗГРЕВА на слънцето има още часове. Но в кооперативния двор вече е оживено. Чува се тропот на конски копита и каруци. . .

Целият стопански двор е пълен с царевича, стотици тонове. Обрани са половината от засетите площи. Даорът е малък да побере останалата. Трябва до сутринта изсъхналата на площадките царевича да се извози в хамбарите. Бригадирът Марин Иванов е тук. Всичко е добре обмислено. Бригадата е на крак. Пълнят се каруците и се извозват в хамбарите. А те покорно приемат богатия плод и извиват гръбнак, наредени един до друг. Бригадирът с радост споделя, че плодът е толкова много, че едва ли ще се намери място да се побере.

— Добивът няма да бъде по-малък от 700—800 кг зърно от декара — споделя с вълнение бригадирът.

Съмва се. Далеч над хоризонта се издига есенното слънце и подканва кооператорите за нова атака през деня. Те напускат хамбарите. Един зена че чистят захарно-цвекло, други че берат домати и грозде. И за всичко трябва да се смогне и прибере навреме.

Кооператорите от Патреш са уверени, че в тези напрегнати есенни дни дават своя принос в общия поток на народното благосъстояние. Това е техният скроман дар за Родната в дните пред Деветия партиен конгрес.

Н. Неделчев

27 X—2 XI

Седмица

на българската фотография

От 27 октомври до 2 ноември в цялата страна по най-тържествен начин ще се чества Седмичната на фотографията. Във връзка с това представител на редакцията се срещна с другаря Желязко ИВАНОВ — директор на ДП „Фотография“ — Велико Търново и беседва с него.

ВЪПРОС: Другарю Иванов, за що през тези дни е обявена Седмичната на фотографията?

ОТГОВОР: Тя се провежда в чест на Деветия конгрес на БКП. Посветена е и на 127-та годишнина от официалното оповестяване пред Академията на науките в Париж изобретения нов изобретателен способ от Жозеф Нисефор Ниоис и Луи-Жак Манде Догер. Това става на 7 януари 1839 година. От тогава до наши дни фотографията не престава да е предмет на жив интерес, намира радужен прием в средите на научните труженици от целия свят. Откакто хората се научиха да фиксират черно-бяла и цветна картина, светлинната фотография се настига в научните лаборатории и остана там за винаги.

Науката високо оцени фотографския изобретателен метод. Нещо повече, тя не може вече без него. Най-ярко доказателство за това са снимките, които се направиха на лунната повърхност. Нашето съвремие не може да си представи живота без фотографията. Навсякъде — в мелничната, науката, техниката, в литературата, пресата, тя навлезе като пръв помощник на човека.

ВЪПРОС: Как ще се чествува Седмичната в окръга?

ОТГОВОР: Замисляме организирането на обща фотозложба във Велико Търново. Тя ще се открие в изложбена зала на СБХ във Велико Търново днес и ще бъде отворена за посещение до 3 ноември. В нея ще вземат участие професионалисти и някои фотобителни. Предвиждаме доверча да организираме тържествено събрание в окръжния град. То ще бъде в салона на фотоклуба.

Освен това там, където имаме фототелитата, ще уредим тематични витрини.

През седмицата във салона на кино-фотоклуба във Велико Търново ще има постоянно дежурство. Тук на гражданите, проявяващи интерес към фотографията, ще се дават отговори по интересувалите ги въпроси.

ВЪПРОС: Нашите читатели мляко познатая дейността на държавното предприятие „Фотография“. И на тях ще им бъде интересно, ако узнаят нещо повече за неговите успехи.

ОТГОВОР: Ако се хвърли поглед назад, ще се констатира, че предприятието през последните години постигна значителни успехи. Преди всичко то бележи ръст в развитието на мрежата. Откриха се нови обекти и то не само в градовете, но и в селата. На тоя не прави радостно впечатление новият специализиран магазин за фотоматериали и апаратура във Велико Търново.

Но успоредно с развитието на мрежата нарасна и планът и печалбата. Предприемното завинаги план си по обем със 100 000 лева, като работи със същия персонал. Тази цифра може би се вижда, че е незначителна, но за характера на нашето предприятие тя не е никак малка.

От 1964 година работим по новата система на планиране и ръководство на народното стопанство, което се отрази благоприятно върху цялата ни дейност.

Значителни успехи имаме и по подобряване качеството на работата. Полагаме усилия да обслужваме добре и бързо гражданите. В чест на седмицата се повиши ентузиазмът на фотографските работници. Някои от колективните изпъкнали годишния си план.

ВЪПРОС: Какви са перспективите за развитието на предприятието до 1970 година?

ОТГОВОР: Като основна задача пред нас стои въпросът за подобряване на материалната база във фототелитата в градовете на окръга. В момента имаме проект за построяване на ново, модерно фотостудийно в Горна Оряховица. Проектира се нова сграда фотоконплекс и във Велико Търново. Предстои и в град Свищов да се построи модерно фотостудийно.

Всичко това, както и модерните съоръжения, с които ще се обслужват, ще дават възможност за по-творческа изява на нашите фотобителници, ще им позволят да разгърнат по-добре своите сили.

Налице е и желанието на нашите специалисти да влядат и отразят нашия чуден старопрестоял град така, както той не е виждал досега. Разбира се, това е много трудна задача. За нейното реализиране се изисква по-продължително време.

Качествено и надпланово семепроизводство

Има с какво да се гордеят работниците и специалистите от Държавната сортоподдържаша станция в Ресен — филиал — село Правада. От заложените тази година 21 култури, планът е изпълнен. Прибрани са 286 тона пшеница при планиран долив 230 тона. От краставицето семе за износ са добити 1800 кг, а планирани 1300 кг. От речичките „Сакса“ е предвидено 400 кг, а добити 847 кг. Така е и с фасула сорт „Трендърпейн“, от който са произведени 10 тона семена вместо 6 тона. Това са все скъпи семена, от които народното стопанство получава

добри доходи в чужда валута. Над два пъти от очакваните са резултатите от царевичата.

Успехите на колектива от филиала в Правада, доскорошни кооператори, които нямат още добър опит в елитното семепроизводство, се дължат на правилната и навременната обработка на земята, на подобренията агротехника, торене, поливане и другите необходими мероприятия. Дължат се на повишената изискателност от страна на специалистите и преди всичко на съзнателното и усърдното на самите работници.

Н. Божков

ТРИДЕСЕТ ЛЕВА ПО-МАЛКО НА ТОН

Напрегнато е трудовото ежедневие на колектива на Запада за микро-тефери в Горна Оряховица през ударните предконгресни дни. Най-осезателно то може би се чувства в леварския участък с ръководител Йордан Панов. Само през третото тримесечие леварите излякоха производствената си програма 124 на сто, като дадоха надпланова продукция за 14 268 лева. Себестойността на 1 тон година чугумена отливка е снижена с

30 лева, което увеличи нейната рентабилност с 4 на сто. За този успех особено доприноса със съзнателния си труд формовниците Трифон Младенков, един от най-добрите качества ници, постигнал средно изпълнение на трудовите норми 150 на сто, Ангел Никол, най-добър в професията — 160 на сто и др.

Н. Качаков

СРЕД СВОИТЕ

Всяка среща с любим автор носи много радост. Тя събужда хубави мисли, съдвоява чувствата, помниш се за цял живот.

Такава бе и срещата във вторник в Профсъюзния дом на културата — Велико Търново с автора на романа „Време за разделение“, който донесе лауреатско звание на нашия млад и талантлив съгражданин Антон Дончев. На срещата дойкоха стотици граждани, студенти, ученици. Сред своите се чувстваше тук авторът.

Доклад за романа „Време за разделение“ прочете учителката по литература Надежда Георгиева.

Говорят читателите. Те изказват свои мисли за достойността на книгата. Всички са единодушни — това е книга за патриотизма.

Накрая думата има писателят, който отговори на зададените му въпроси, сподели как е създаден романът и за бъдещите си творчески планове.

ОТГОВОР: Като основна задача пред нас стои въпросът за подобряване на материалната база във фототелитата в градовете на окръга. В момента имаме проект за построяване на ново, модерно фотостудийно в Горна Оряховица. Проектира се нова сграда фотоконплекс и във Велико Търново. Предстои и в град Свищов да се построи модерно фотостудийно.

Всичко това, както и модерните съоръжения, с които ще се обслужват, ще дават възможност за по-творческа изява на нашите фотобителници, ще им позволят да разгърнат по-добре своите сили.

Налице е и желанието на нашите специалисти да влядат и отразят нашия чуден старопрестоял град така, както той не е виждал досега. Разбира се, това е много трудна задача. За нейното реализиране се изисква по-продължително време.

ЗА МЛАДЕЖКИТЕ КЛУБОВЕ

ВЪПРОСЪТ за младежките клубове не е нов и не се поставя за първи път. Един комсомолски комитет ги отава голямо значение, а други съвсем го пренебрегват и подценяват. Комсомолските клубове трябва да станат места за осмислено прекарване на свободното време.

Значителни успехи в това отношение са постигнали комсомолците от Михайловградски окръг. Клубовете в селата Мадан, Вълчедърм и Мокрен са приятни кътове. Те привличат младежите със своята привлекателна и уютна обстановка. Освен подредените с вкус маси, столове, щандове за книги, тетрадки, писалки, шоколади, сладкиши и други в клубовете могат да се видят обзаведени кътове за екшънване на граждански брак.

Инициативата за създаване на комсомолски клубове беше подета и в нашия окръг. Ние също имаме с какво да се похвалим, но все още направеното е недостатъчно и не удовлетворява нуждите на комсомолските организации. Всяка общинска и градска организация трябва да разполага със свой клуб. Много комитети още не могат правилно да оценят голямата роля, която има да изиграе младежкия клуб.

Настъпва есенно-зимният сезон. Клубовете трябва да се превърнат в център на организирана, разнообразна и осмислена дейност. За да могат те да изиграят положителната си роля, работата в тях трябва да се постави на по-сериозни основи. Преди всичко е необходимо да се изградят клубни съвети, които да организират и направляват цялостната им дейност. Съветите трябва да разработят и приемат свои перспективни планове. В тях трябва да залегнат такива мероприятия, които да помагат за осъществяване на една широко разгърната културно-масова и спортно-масова дейност. Клубните съвети трябва да станат инициатори за организиране на танцовите и творческите младежки състави, да бъдат организатори на вечери, посветени на младите механизатори, на младите животновъди и др. В тримесечните планове на съветите биха могли да залегнат мероприятията, като обсъждане на филми и книги, срещи със стари партийни дейци, да се изучи историята на родния край, да се издирят и запечатат народни обичаи и песни.

Клубовете трябва да станат място, където младите не само би-

ха могли да се срещат и разговарят, да гледат телевизионни програми, да играят шах и да танцуват, а и на средина, където биха могли да прочетат и научат нещо повече. В тях могат да се провеждат и занаятния на комсомолските учебни форми.

Преди всичко трябва да се помисли къде ще бъде обзаведен клубът? Каква ще бъде неговата урса и неговият вътрешен ред? Той трябва да има приятен и спретнат вид, който да способствува за културния отдих на младежите. От тук произтича въпросът как да направим привлекателен нашия клуб, което вече зависи от материалната база, с която ще се разполага.

Освен необходимите маси и столове клубът трябва да бъде снабден с телевизор, е радиограмофон, да има библиотека, снабдена с необходимата политическа, научно-популярна и художествена литература.

Ето по тези въпроси биха могли да помислят нашите комсомолски комитети. Истината е средства за превръщането на инициативата в действителност има. Необходими са само повече желание и работа.

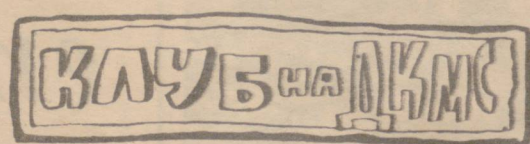
Тук поместваме кратки бележки за подготовката на комсомолските клубове пред новия есенно-зимен сезон. Но... добре ли се поема тази задача навсякъде?

МЕХАНИЗАТОРИТЕ ИМАТ СВОЙ КЛУБ

ЕСЕННИТЕ дни за механизаторите са пълни с напрежение за бързото и без загуби прибиране на реколтата, за подготовката на сивалото на есениците. Но младите механизатори от дружеството на Комсомола при Държавното земеделско стопанство в Златарица помислиха и за часовете си на отдих.

Обмислено, приятно и интересно те ще прекарват свободното си време в клуба на механизатора, който обзаведоха със свои сили. Разбира се, помогна им и административното ръководство, но и те събраха и предадоха вторични суровини за 120 лева. С тези пари и с отпуснатите от администрацията 100 лева те сега обзавеждат клуба си. Закупват шахове, топки, схеми и диаграми. Ще се абонират и за вестници, списания...

Механизаторите от Златарица си създават един топъл, уютен кът за културни и приятни развлечения в тракторния стан през есенните и зимните вечери.

Кар. БОР

— На кого ще разговарят, че зимата вече чукала на стъклата, когато ние изобщо нямаме стъкла...

КЛУБ — ДА, НО КЪДЕ Е КЛУБНИЯТ СЪВЕТ?

ОТДАВНА си имат свой клуб и комсомолците от общинската организация в Златарица. Помещението не е много голямо, но е в центъра на селото и е добре обзаведено. То е място, където младежите могат да се срещат в другарска, душевна атмосфера.

Миналата година дружествата в селото си избраха клубен съвет, който ръководи и организира работата на клуба. Сега обаче младежите ръководители още не са се занимавали сериозно за новия есенно-зимен сезон. Необходимо е незабавно да се установи съставът на съвета и той да приеме план за работа.

В АСЕНОВО НАСТЪПВАТ

ТУК КЛУБЪТ сега се обзавежда. Е, помещението можеше да бъде и по-добро, но стига, че грижата е станала грижа. Не особено привлекателен вид на помещението ще създаде допълнителни трудности, за да стане то по-уютно и приятно, с което младежите вече са се заели. С отпуснатите средства от ТКЗС помещението сега се измазва. Предвижда се да се проведат трудови с младежите и учачите се, със средствата от които да се набави материална база. Ще бъдат закупени шахове, книги, ще се абонират за вестници, списания. Предвижда се в клуба да има мо-никс и телевизор.

вица, гледайки електромузикалния инструмент от Иван Каванджиев, малко стеснително споделя:

— Обичам електромузиката. Имам транзисторен приемник и работя над нискокостотен усилвател. В нашия клуб на младите техници ще правим предавател за „лов на лисици“. Инициативата за тази изложба е чудесна. Моделите възвнуват.

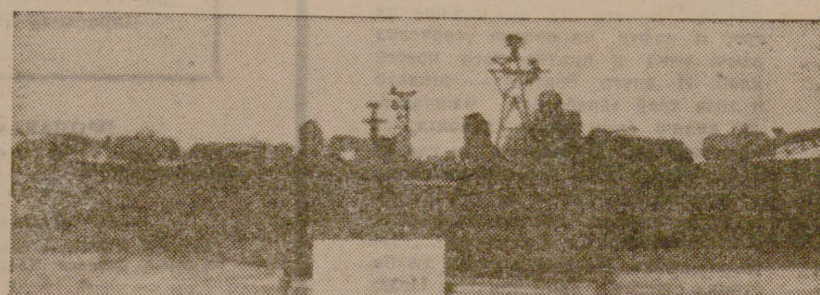
Изложбата буди голям интерес сред младежите и постигна целта си като добър агитатор. Родителите разбраха, че техните деца не си губят времето в кръжоците, а вършат и работа. Миналия

ден открихме един пионерски кръжок и вместо 15 деца се записаха 25.

Накрая ми се иска да цитирам част от хубавите думи, написани в тетрадката за впечатления от пионер, бивш досовец от Ихтиман: „Посетих изложбата на великотърновските досовци и останах изненадан от тяхната съръшност. Ако всяка година правят по толкова експозиции! Браво! Держайте, досовци!“

Напускам салона с едно голямо удовлетворение и увереност, че младостта наистина дерае. Хвала на такава младост!

Ваня СТЕФАНОВА

Боев ракетомотор — модел от Владимир Стоянов — Свищов.

Младежки простори

★ РЕДАКТИРА НЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ ★

Бригадата на Петко Недялков от цеха за паркет в ДДЗ „Димитър Благоев“ — Велико Търново е на първо място в цеха за третото тримесечие. В чест на Деветия конгрес на БКП комсомолците са произвели над плана за тримесечието 8128 кв. м паркет.

НА СНИМКАТА: Пенка Рашкова — ударничка, Младенка Донева — профгрупов отговорник, Петко Недялков — бригадир и Румяна Цонева — ударничка.

ДОСТОЙНО ЩЕ ПОСРЕЩНЕМ КОНГРЕСА НА ПАРТИЯТА

НАШЕТО предприятие изпълни деветмесечния си план 110.81 на сто, като е произведена надпланова продукция за 261 000 лева. Това е 160 куб. м шперплат и 23 000 кв. м паркет в повече.

За постигане на тези резултати в предконгресното съревнование голям дял се пада и на комсомолците от заводската организация. Със своя упорит и съзнателен труд те допринесоха за третото тримесечие на годината заводът да стане печеливш.

Още в началото на годината 140 комсомолци дадоха лични обещания за изпълнение и преизпълнение на производствената програма и за завоюване на званието „Ударник на комунистическия труд“. В началото на всеки месец подробно се разясняват задачите. А това също мобилизира младежите работници. Един от факторите за постигане на високи резултати е социалистическото съревнование, в което са включени всички комсомолци. На неговите крила младежкия амбалажен участък с ръководител Илия Стойчев и секретар на дружествения комитет Мария Божанова още на 14 октомври

изпълни годишната си задача. Това е скъп дар за конгреса на любимата Партия. Един от първите в този участък са Иван Радев, Ценка Ангелова, удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд“.

Ентузиазизан е трудът на комсомолците от цеха за паркет, които заедно с целия колектив обещаха в чест на партийния конгрес да дадат надпланова продукция за 70 000 лева. Това обещание беше изпълнено още в края на юли. До конгреса произведено в повече ще превъзми 100 000 лева. Първенците тук са Ганка Първанова, Румяна Цонева, Камелка Мирчева, Петко Маринов, Гина Гатева и др.

В разгорялото се предконгресно съревнование младежите от цеха за фурнир и шперплат отчитаха 9-месечното с изпълнение 104.95 на сто. В трудова надпревара между смените тук по-добри резултати показаха комсомолците от „червена“ смяна с ръководител Димитър Кафеджиев и секретар на ДКМС Мария Рашкова. Между най-добрите в тази смяна са Гергана Иванова, Изабела Митева и Магда Кръстева, на които е присъдено званието

„Ударник на комунистическия труд“. Старание и упоритост проявяват и комсомолците от „синя“ смяна. За третото тримесечие те дадоха над плана 40 куб. м шперплат за износ. Трудно е да се посочат първенците в смяната. Те са много — Моно Монева, Ганка Добрева, Пенка Стайкова и други.

В чест на конгреса в заводската младежка организация се провеждат и интересни масово-политически мероприятия. Всяко дружество е разгледало проектираните, организирани са посещения до исторически места, свързани с миналото на Партията, като връх Бузлуджа, лобни места на партизани, посещения на Окръжния музей, срещи със стари партийни членове и др.

Думата на комсомолците е достойно да срещнат Деветия конгрес на спазната Българска комунистическа партия и да продължат да воеват за превръщането на завода във високорентабилно предприятие.

Николай НИКОЛОВ
секретар на Заводския комитет на ДКМС при Държавния дървообработач завод „Димитър Благоев“ — Велико Търново.

НА ПАРТИЯТА

Какво си ти,
та с името ти някога
срещу смъртта отивах?
Та днес пак с тебе
буриите надвизвам?
Ти може би
живот си вдъхновен?
Или след тъмна нощ си
ясен ден?
Или си ти човешка мисъл,
надникнала във идващия век?
Или бунтовния размисъл,
събудил спящия човек?
Или си възношение и слава?
На паднали —
подадена ръка?
Мъже.

Стояли след разстрела
прави
и крачка стоварили срещу врага.
Ти някога живееше
в скривалища на тъмно,
а светене самата
като истина.

С едно очаквано разсъмване
докосваше
сърцата ни потиснати.
Ти тихо стъпваше
в нощите будни,
а с гръм
отекваша ти стъпките
навред.

И цялата страна разбудена
след теб се агураше напред.
Какво си ти?
Бетон или стомана?
Бетонът рухва,
от някаква си дупчица сразен.

Желязото,
от майстори ковано,
от влагата ръжляса някой ден.
А ти не пада,
макар че хиляди места
оставаха във строа празни.

Предателска ръжда
не те разяе.
макар че сто пъти си ти
предавана.

С какво да те сравня —
иад всичко
ръст си извисила.
И аз частица съм една
от твоята сила.

И знам,
че ще пребъдеш ти
от род на род —
че ти си Партия — народ!
Едно сърце голямо,
кото в нашите сърца
тути.

Едно не паднало
във боя знаме,
една пътека ясна
днес си ти,
кото в нашето столетие
не свърна настрана.

Дъх,
с който ще достигнем
върховете,
без който спрели
биха
наш'те дни!

Недялка КОСТОВА

Днес В БРОЯ:

● ЗА МЛАДЕЖКИТЕ КЛУБОВЕ

● ДВЕ ОТЯДНИ...

● НЕ С ПАТЕРИЦИ, А С ПУШКИ ДА ВИ ВИЖДАМ!

● ТОПЛИНА ОТ ОГНИЩЕТО

● ЩАСТЛИВИ СМЕ, ЧЕ ЖИВЕЕМ И РАБОТИМ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

БРАВО, МЛАДИ ДОСОВЦИ!

ЗА СРЪЧНОСТТА на българина се говори много. Приказки и легенди разказват за златните ръце на нашите майстори, прочути не само в страната, но и в чужбина. И младостта не отстъпва, младостта дерае. Уин се от тях и създава чудни работи. Искате ли да се уверите в това? Посетете тогава, ако не сте посетили, техникеската изложба, организирана от ДОСО — Велико Търново.

Малък салон в партийния кабинет е грижливо подреден модел. А в дното — табло с картини от чуждестранни радиоспаници и снимки на най-заслужилите — на майсторите. Радиотехниката заема най-голям дял. Тук ще видите транзисторен мер от Николай Аврамов, радиозасеца приемник за „лов на лисици“ от Иван Попов и др. Не малко място е определено и за авиомоделизма — самолети и ракети, за подводния спорт. Новост е подводният леководолазен компас от Георги Каралиев — Полски Тръмбеш.

Пред петцилиндровия звездобращен самолетен двигател, поставен в центъра на салона, са се спрели три момчета и разпадено говорят. Това са тримата приятели — Божидар Крумов, Георги Стоев и Митко Шарков. И тримата осмислени от основното училище „П. Р. Славейков“. Георги не сваля възхитените си очи от двигателя.

— Какво да се прави? Той най-много ми харесва — сякаш да се опирава казва той.

А Божидар се възнува, неспокоен е. На устните му намира усмивка. За пръв път участва в изложба. Така да се каже, това е неговото бойно кръщение. Митко не се стърпява:

— Моята слабост пък е историческият търговски кораб. Божидар е нашата гордост. Ето снимката му, в средата.

Тримата приятели са еднодушни — изложбата е хубава и издържана. А Румен Тодоров от IV курс на Електротехникума в Горна Оряховица,

ДВЕ ОТРЯДНИ...

ЦЕНТРАЛНИЯТ СЪВЕТ за работа с учениците се и ре-дакцията на сп. „Пioneerски ръководители“ през миналата учебна година обхвана съвременноме между отрядните ръководители в страната за най-добра работа с пионери.

В края на септември тази година в София се състоя ре-публиканска среща на най-добрите отрядни ръководители. От на-шия окръг бяха изпратени 12 мла-ди хора от заводите и трудово-кооперативните земеделски сто-

панства, от училищата. Между тях бяха: Йорданка Ива-нова Бонева от Плевен, Петя Илиева Христова, Божидарка Ва-скарева от Велико Търново, Виоле-та Йорданова Гечева от Долна Орховица, Димитър Г. Димитров и Йорданка Стефанова от Сви-шов, Верка Манолева Николова от Лясковец и др.

Тук ще ви разкажем само за две от тях.

ЙОРДАНКА ИВАНОВА БОНЕВА

ТЯ РАБОТИ трета година като отряден ръководител в Павликени. Организатор е на интересни пионерски съборове, на увлекателни утри и вечери, на волни пионерски походи, спортни игри и веселия, на разнообразна та дейност в отряда.

С нейна помощ и с помощта на класния ръководител сред пио-нерите са организирани и поде-ти различни почини за подобря-ване успеха, като „Звено без двойки и много шестци“, „Все-ки отличник да помогне на дру-гари си“ и др.

За разширяване знанията на учениците в отряда са проведени „Вечер на физиката“, „Вечер на математиката“. Пионерите са ра-ботили добре и по Третата Димит-ровска експедиция. Изучили са героичните страници на история-

та, свързани с Априлското въста-ние. Провели са сбор на тема: „По пътя на априлци“. Активно са участвали в рецитала, по-светен на Христо Ботев.

Отрядът е участвувал в обяв-ената от в. „Септемвричче“ акция „ГВ-20 и дружи с гранично по-деление. Хубава е дружбата на пионерите и с бригадата за транс-палети от Държавния машино-строителен завод в града.

ПЕТЯ ХРИСТОВА ИЛИЕВА

ТЯ Е В РЕДОВЕТЕ не само на отличните ученици в Ези-ковата гимназия във В. Търново, но и в редовете на най-добрите от-рядни ръководители в окръга. Сега е ученичка в XI клас, но две години е отряден ръководител в училище „П. Р. Славейков“, оби-ча работата си и не жали време и сили. Винаги търси нови форми, насочва отряда си към интересни дела, укрепва идеите на пионер-ите. Затова колективът на мина-логодишния VII „б“ клас е стег-нат, дружен и весел. Проявя е разнообразни мероприятия. Пие-ните се запознаха с живота на Христо Ботев и Иванка Ботева. Проведеха рецитал по Ботевата поезия, „Вечер на народното творчество“, „Вечер на Пеню Пе-нев“, конкурс за най-хубава ри-сунка и др. Много са и излети-те и походите из околностите на града. Празнуването на рождени-

те дни е истински празник в от-ряда.

Постоянна грижа на отрядна-та ръководителка беше подготов-ката и приемането на седмолас-ниците в Комсомола. Тук на по-мощ дойде и цялото комсомолско дружество на X „а“ клас, в ког-то членува Петя. Пионерите нико-га няма да забравят тържестве-ния момент, в който се разделиха с пионерските си връзки — му-зея на ВИНУ „В. Левски“ — Ве-лико Търново.

П. ВЕЛИЧКОВА

МЛАДИЯТ „ВЕТЕРАН“

— ЛЮБЕН ДИ? На смяна е. Ще го намерите при фрезиста.

Не е чудно, че в Завода за микрофони в Горна Орховица всеки го познава. Далеч са годините, когато един непоклатен младеш при-стъп до машините. Сега, макар че е още много мала, той е ветеран на завода.

През 1959 г. Любен Минюски започна работа в цех „Киро Конаров“ към ДНП „Металургия“. Започна като шлосер, а после отиде при фрезис-та.

Никой, едва постъпил на работа, се стремеж към нормата и процента. Любен не бързаше. Работата си има тайности. Те трябва да се усвоят, а тогава другото.

На младежите, които идваха да се учат при него, той обичаше да казва:

— Ти нормата засега я остави! И над нея ще отидеш някога. Гледай първо по-рядко да те навистава качественият контролатор. От то-ва ще зависи за своята работа.

Десет души „преминаха“ през ръцете на Лю-бен и станаха добри производственици.

— Тия момчета — посочва той към Христо и Панают — аз съм ги учил.

И с право Любен може да се похвали с две-те момчета. Те станаха един от най-добрите фрезисти.

По-голяма част от продукцията на завода е за износ. Вышният пазар не допуска компро-мис. Малка неточност и детайлът отива в бра-ка. Още през 1964 г. той заработи със собствен качествен шемпъ.

Много проверки сме правили, но Любе не ни е посмал — казват другарите от каче-ствения контрол.

За добрата си работа фрезистът има заслу-жени награди. От Окръжния комитет на ДКМС бе награден със златна значка и с парична премия за високо качество.

Качеството не задържа и изпълнението на тру-довите му норми от 170—180 на сто.

Йордан ЯНКОВ

Щастливи сме, че живеем във Велико Търново

Ние, комсомолците, от Строителния техникум „Георги Димитров“ с радост посрещнахме решението за развити-ето на нашия град като исторически, културен и тури-стически обект. Горди сме, че със своя труд и средства ще помогнем за възстановяването на древната българска столица.

Щастливи сме, че живеем и се учим в нашия люб-им Търновград, град-приказка. И в отговор на призи-ва на Централния средношколски щаб ние

обещаваме:

1. За построяване паметниците на Димитър Благоев и Ивайло за всеки средношколец да внесем по 2,70 лв. или общо 2000 лева. Набирането на средствата извър-шваме чрез извънредна трудова дейност по строителните обекти. Вече събрахме и внесохме 1260 лева.

2. Да се грижим за музейната сбирка в парк „Първа социалистическа сбирка“, за което поехме шефство.

3. Да изучим живота и дейността на Кирил Тана-нев — възпитаник на нашия техникум.

4. В местността Ксидорф ще създадем алея „Млад строител“ и ще засадим по три дръвчета.

5. Да организираме походи до мястото на Балван-ската битка и до местността Тасладжа, където да се срещ-нем с бивши партизани.

6. Да създадем исторически кърт от фотос и мини, от-разяващи историята на Велико Търново. Със съдействи-ето на фотолюбителския кръжок да изработим албум, в който да се покажат най-характерните исторически

в бригадният стан — и седна до масата.

„Скъпи приятелю, Твоего писмо ме зарадва много. Благодаря за добрите чувства!

Пристигнах в родната си махала Дайновци, скрита в пазвите на плам-нали от руменина, сякаш обхванати от пожар гори, но само след ден-два почивка ми стана скучно. Качих се на първия камyon и в Беброво, Там ми дадоха машина.

Няма да ти разказвам кое как е било. Искам да спомена само за първите дни от трудовия си живот. За първите бразди, които изорях.

Земята, знаеш — суха. Лемежите отказват да се забиват дълбоко. Трия потта от челото си и мисля с горчивина, че си бил прав, кога-то ме съветваше да се преместя на работа в града, където всичко е под покрив и трудът не е зависим от атмосферните условия. Не стигаше това, че се ядосах заради изкриве-ните върхове на лемежите, ами и апропомът се учпих към мен. Тре-перях, защото очаквах да каже: „Ни-що не струва работата ти, момче!“

Разбира се, до този срам не стиг-нах, но много нощи не заспах спок-ойно.

Две години вече работя с ДТ—54.

Хубава машина! Не преставам да ѝ се влюбвам. Ела и виж — прах ня-ма по нея. Работи безотказно и ня-ма да повярват, че плана си, който е 8000 декара опан за годината, из-пълнявам леко, без нито една по-се-риозна повреда. И тази работа вър-ша, след като два месеца съм жъ-нал с комбайн.

Животът ми е хубав. След рабо-та се качвам на моторетката и в селото: на кино или младежка за-бава. Колегите ми, които са добри момичи, все току ме заляват:

— Ти, Недялко, сякаш нищо не рабо-тиш. Винаги си чист. А машината — свети. Не тракторист, а чиновник си ти.

Бай Недялко — много добър ме-ханнизатор и сериозен човек — каз-ва:

— Така ще е при комунизма. То-гава хората ще работят за удовол-ствие. Винаги ще са спретнати.

Изкара ме, че работя при комуниз-ма, а не сега, когато по 12 часа не слизам от машините, орем и по-нем, та навреме да се засее, по-голяма да е реколтата.

Сега ора на Двете долчини. Мя-стото е по-равно, удобно и стигам 140 процента изпълнение на норма-та без особени усилия. Пак моята

ЗА КОНКУРСА

машина обходи Чаталарка и Хаз-маците — имаме такива местности тук.

А сега за най-важното: благода-ря ти за грижите към мен, но не мога да дойда там. Обичам родния си край повече от всичко друго. Имам прекрасни другари тук. Ако отида в града, знам, че винаги ще мисля за тези гъбести хълмове, за речичките и изворите, край които спрям машината да обядвам и от-дъхна, за хубавото ми село Бебро-во, за дължавното земеделско сто-панство. Винаги ще ми мириса на грес и нафта, на прясно угарисана земя, мека и пръчка като пресен хляб. И друго, братко — откак-то в този край заработиха машините, да видиш само каква реколта се получава! ... На нас хората гледат с надежда и това доверие ни радва и задължава. Топли ме огънат на родното огнище, той ми дава сили и без него ще ми е студено. ... Не ми се сърди. На мое място и ти би сторил същото. Твой приятел: Недю Димитров.

Н. ПЕТРОВ

БОРЧО ОБРЕТЕНОВ

Не
с патерици,
а с пушки
да ви виндам

ОТКЪС ИЗ „СЕДЕМНАДЕСЕТА ПРОЛЕТ“

Седемнадесета пролет — така е озаглавена новата повест за живота на Параскева Енева — Соня и нейни-те братя Николай — Андрей, Владимир и Стефан от село Коеви, Великотърновско, загинали героично по време на въоръжената борба.

Как е расла и се е възпитавала младата героиня, какви черти е изковала у себе си като ремсистка и лятка, а след това и в партизанския отряд, където оти-ва с двамата си братя Николай и Владимир, в кои битки е участвувала, как загива в своята седемнадесета про-лет — ето какво е изобразено в тази книга.

Съученик на Параскева и Николай, авторът е ус-пял да предаде атмосферата на онова незабравимо вре-ме, пълно с героизъм и сурова романтика, да покаже нравствения облик на едно цяло поколение.

Наред с образа на Параскева — Соня и тримата ѝ братя, в повестта се разказва и за други техни връстници, някой от които дадоха живота си за щастieto и свобода-та на нашия народ.

Книгата е от поредицата „Имена върху гранит“ на издателство „Народна младеж“.

Тук поместваме откъс от повестта.

НЕОЧАКВАНО след два дена се завър-на от затвора и Николай. От-слабнал, накуцващ, но с вдигната глава.

Свик първа зътича да го посрещне стрина Съба, ко-ято шета под лозинката, а след нея изхвъркна от къщи и Параскева.

На тази първа среща със завърналите се син-от дво-ра изскочи и Владимир — стрина Съба подхвърли с укор на своите деца:

— Защо се оставяте да ви избият, като бато ви? Си-ла ли, смелост ли, какво не ви стига, а? — Тя грабна останеното до прозореца кол-че, с което се подпираше Ни-колай, строчи го с колян-то си и като се извърна, до-бави:

— Не с патерици, а с пуш-ки искам да ви виндам!

Николай погледна сестра си, после Владимир. И три-мата разбраха: майката беше надвила себе си. Решила е вече да ги прати в гората, при партизаните.

В очакване на онова ху-баво, лелеано в душите, же-лано време затекоха дните в края на август и началото на септември. Срещите с партизаните, потайните яв-ки нощем и оняи чуден бля-сък в очите на момците и девойките, шепотът за пред-стоящото излизане на отря-да — всичко това се струва-ше на момичето като на сън.

Параскева шета в своя-

„За Колето го носи — помисли Параскева, не по-мля да ѝ се възпротиви. — Нека поне това ѝ доставя радост. Скоро няма да може и да го види вече.“ Въз-пакета ѝ го занесе в кухня-та.

Василка също излезе по-дире ѝ. Може би искаме да зъне Колето. Но той бе-ше отишъл у братовчед си Георги. Дойде да го извика Богдан.

— Какво рещи последно? — започна Василка. Озвн разговор, който не довърши-ха завчера. Вече приближа-ваше първият учебен ден, учениците отиваха да се за-писват.

— Май че нищо.

— Получи ли второ писмо от Марчето? Тя узнала, че в Проватия приемали от напе-то училците Георга, Чупаро-ва и още две-три момичета щели да се запишат там.

— Аз няма да мога — рече в размишъл Параскева.

— Също аз. Хайде то-гава да се качим като част-ни ученици в Сухиндол. Наля за това се бяхме угово-рили, като получихме дипло-мите?

Параскева не бързаше с отговора си. Това озадачи Василка.

— А може би се готвиш за София?

— Ще ходим с батко Владимир. Той не е сигурен дали ще си намери работа, та затуй. Васе. ...

Ала това обяснение не за-доволи Василка. И когато си тръгна, не се стърпя да под-хвърли: — Струва ми се, като че не си ти. Да не би да си болна?

Без сама да знае защо, Па-раскева влезе в стаята си и се захлюпи на леглото, за-хапала устни. Милата Вася! Всичко е забелязала. Но как да ѝ каже, че се готви да отива в отряда? Тя, Па-раскева, още не знае кои ще ѝ бъдат другичките в от-ряда. Може би Минка, се-страта на Богдан! И сту-дентката Магда. С тях най-често се е срещала по явк-ите, на тайните сбирки. Ех, да можеше и Василка да дойде при партизаните!

ПРОДАВАМ

ЕТАЖ гара Горна Орховица, „Иван Александър“ 53.

ПРОДАВАМ

ГОЛЯМА КЪЩА — центъра на Цер-ова кория. Справка: Калина Михайлова.

ПРОДАВАМ

„ИЖ—ЮК“ 350 кубика с кош на 10 000 км. Балван, училището — Сянов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ — № 11. ТЕЛЕФОНИ: Глав. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и документи“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Культура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; Счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудници 24-59; коректори и дежурен редактор 33-79.

Ф П П „Димитър Найденов“ — Велико Търново

Младежки простори

Индекс 31 801